

Arrest

nr. 159 499 van 5 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN KELST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 april 2010 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 10 oktober 2012 werd de voormelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 97 742 van 22 februari 2013 werd de voormelde beslissing vernietigd.

Op 3 april 2013 verleende de ambtenaar-geneesheer een advies aangaande de medische situatie van de verzoekende partij.

Op 9 april 2013 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, d.d. 7 april 2010, ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.04.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

AU (R.R.: xxx)
geboren te Cairo op (...)1970
SM (R.R.: xxx)
geboren te Cairo op (...)1975
+ kinderen
AS (R.R.: xxx) geboren te Cairo op (...)2002
AS (R.R.: xxx) geboren te Cairo op (...)2002
nationaliteit: Egypte
adres: (...) 7971 WADELINCOURT

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor betrokkene die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag van de arts-adviseur dd. 08.04.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Rechtspleging

Ter zitting legt de verzoekende partij een bijkomend medisch stuk neer.

De Raad is van oordeel dat dit stuk uit de debatten dient te worden geweerd daar dit medisch stuk dateert van na de bestreden beslissing.

De Raad oefent enkel een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing en dient zich hier terug te plaatsen op het moment van de beoordeling. Het komt niet aan de Raad toe om rekening te houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing en die bijgevolg nooit konden worden beoordeeld door de verwerende partij.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Gezien de nauwe samenhang van de middelen worden ze samen besproken.

Zij is van oordeel dat de verwerende partij niet kan volstaan met de verwijzing naar websites voor wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen. Ze stipt aan dat de ziekenhuizen die worden aangeduid in deze URL's geen menswaardige behandeling voorzien van patiënten. Ten bewijze hiervan verwijst ze naar video bestanden opgenomen op een usb-stick en gevoegd aan het verzoekschrift. Zo stelt ze dat de theoretische situatie niet overeenstemt met de feitelijke situatie. Verder wijst de verzoekende partij erop dat ze in het verleden al tot 3 keer toe werd geopereerd in Egypte en dat tijdens deze operaties schade aan haar schedel werd toegebracht. De heilkundige ingrepen leverden geen resultaat op. Ze stelt dat er geen aandacht wordt besteed door de ambtenaar-geneesheer aan de reeds door haar ondergane behandelingen in haar land van herkomst. Er werd dus geen aandacht besteed aan de medische voorgeschiedenis. Voorts wijst ze erop dat ze een koptisch christen is hetgeen haar toegang tot de medische verzorging enorm bemoeilijkt.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat deze stelt *“uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 42-jarige man uit Egypte leed aan een epidermoid carcinoom van de linkse ethmoidale sinus dat behandeld werd met een chirurgische ingreep, chemo- en radiotherapie. Het is aangewezen dat hij hiervoor verder opgevolgd wordt.”* Aldus ontkent de ambtenaar-geneesheer de medische situatie van de verzoekende partij niet. Uit de voorliggende medische attesten blijkt dat de opvolging bestaat uit chirurgische en oncologische opvolging. Deze opvolging is aanwezig in het land van herkomst, aldus de ambtenaar-geneesheer en ter staving van zijn betoog verwijst hij naar 3 URL's waarvan een afschrift wordt toegevoegd aan het administratief dossier.

Uit de afschriften die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat er inderdaad oncologische en chirurgische opvolging mogelijk is in het land van herkomst.

De verzoekende partij betwist niet dat er oncologische en chirurgische opvolging mogelijk is maar meent dat de ziekenhuizen geen menswaardige behandeling bieden aan patiënten en ter ondersteuning van haar betoog verwijst zij naar een aantal you tube fragmenten. De Raad is van oordeel dat you tube fragmenten geen objectieve bronnen zijn. Dergelijke fragmenten zijn heel gemakkelijk te manipuleren. Een loutere verwijzing naar deze niet objectieve bronnen volstaat niet om aan te tonen dat de behandelingen aangeboden in alle ziekenhuizen mensonwaardig zijn.

Waar de verzoekende partij verwijst naar haar medische antecedenten en stelt dat ze in het verleden al tot driemaal toe werd geopereerd in Egypte waarbij schade aan haar schedel werd toegebracht en het probleem niet werd opgelost, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier slechts uit één medisch stuk blijkt dat de verzoekende partij reeds behandelingen had ondergaan in Egypte. Hierbij wordt het volgende gesteld *“L’histoire de cette lésion cancéreuse a commencé il y a plusieurs années pendant qu’il était en Egypte. A ce moment-là il a été vu par un ORL à Caire qui n’a pas pu diagnostiquer sa pathologie cancéreuse mais qui avait néanmoins réalisé une intervention au niveau du nez et des sinus qui n’a fait qu’aggraver la situation et masquer les symptômes de sa maladie initiale”* Uit hetgeen geattesteerd wordt, blijkt enkel dat er een opvolging is geweest door een KNO-arts en is het helemaal niet duidelijk of er sprake is geweest van een chirurgische ingreep. Er is enkel sprake van een niet nader bepaalde interventie aan de neus en sinussen. Nergens kan uit deze gegevens worden

afgeleid dat de verzoekende partij blijvend schade aan de schedel heeft opgelopen. Het enige dat uit het geattesteerde kan worden afgeleid, is dat de geconsulteerde KNO arts een verkeerde diagnose heeft gesteld en dat de behandeling die werd uitgevoerd de ziekte heeft verergerd.

Inmiddels is de verzoekende partij behandeld geweest door middel van een totale ethmoïdectomie aangevuld met chemotherapie en radiotherapie en wordt er aangegeven dat zij verder chirurgisch en oncologisch moet worden opgevolgd. Aldus is het ziektebeeld van de verzoekende partij nu duidelijk. Er is geen enkele reden waarom de ambtenaar-geneesheer nu nog zou moeten verwijzen naar de behandeling die de verzoekende partij heeft gekend in Egypte door de KNO arts. Zoals reeds werd aangestipt, is het ziektebeeld nu gekend en weet men welke opvolging nodig is met name chirurgische en oncologische opvolging. Aldus diende de ambtenaar-geneesheer enkel na te gaan of deze opvolging voorhanden is.

Waar de verzoekende partij verwijst naar het gegeven dat zij een koptisch christen is hetgeen de toegang tot de medische gezondheidszorg bemoeilijkt, wordt deze bewering tegengesproken door de feiten. Immers dient aangestipt te worden dat zij in het verleden wel toegang had tot gezondheidszorgen, zodat er geen redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat dit nu niet meer het geval zou zijn. Bovendien komt de verzoekende partij voor het eerst met dit argument aan in haar verzoekschrift. Op geen enkel moment heeft zij aan de verwerende partij laten weten dat zij meende problemen te kunnen ondervinden bij de toegang tot de medische zorgen omwille van haar geloof en dit terwijl zij dit had kunnen uiteenzetten in haar aanvraag en de talrijke aanvullingen van haar aanvraag.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld.

Noch een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een schending van de zorgvuldigheidsplicht worden aannemelijk gemaakt.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU